

Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1994-95, forhandlingerne side 1239, var sålydende:

Spm. nr. S 238

Til justitsministeren (17/11 94) af:

Inge Dahl-Sørensen (V):

»Vil ministeren oplyse, om der er noget i lovgivningen, herunder straffeloven, medieansvarsloven og de etiske regler, der knytter sig til medieansvarsloven, der hindrer medierne i at oplyse om ofre, før de pårørende er underrettet?«

Supplerende svar (23/1 95)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Straffeloven indeholder ikke nogen udtrykkelig særskilt regulering af mediernes mulighed for at oplyse om ofre for forbrydelser, før der er sket underretning af eventuelle pårørende.

Straffelovens kapitel 26 om forbrydelser mod den personlige frihed indeholder imidlertid i § 264 den bestemmelse, der kriminaliserer uberettiget videregivelse af meddelelser eller billeder vedrørende en anden persons private forhold eller billeder i øvrigt af en person under omstændigheder, der åbenbart kan forlanges unddraget offentligheden. Det fremgår endvidere af bestemmelsen, at videregivelse af meddelelser eller billeder af den omhandlede karakter vedrørende en afdød tillige er omfattet.

De vejledende regler for god presseskik indeholder retningslinjer for gengivelse af redaktionelt stof i form af tekst og billeder, som offentliggøres i den trykte periodiske presse, radio og fjernsyn samt i de øvrige massemedier.

Af reglerne for god presseskik punkt A.1. fremgår således, at det er massemediernes opgave at bringe korrekt og hurtig information. Det fremgår endvidere, at det – såfremt det er muligt – bør kontrolleres, om de oplysninger, der gives, er korrekte.

Det fremgår endvidere af reglerne for god presseskik punkt B. 3., at ofre for forbrydelser eller ulykker skal vises det størst mulige hensyn. Tilsvarende gælder vidner og pårørende til de implicerede. Endvidere skal der ved indsamling og gengivelse af billedmateriale vises hensynsfuldhed og takt.

Ad spm. nr. S 240

Fra justitsministeren er modtaget supplerende svar på et af medlem af Folketinget Inge Dahl-Sørensen (V) stillet spørgsmål.

Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1994-95, forhandlingerne side 1239, var sålydende:

Spm. nr. S 240

Til justitsministeren (17/11 94) af:

Inge Dahl-Sørensen (V):

»Vil ministeren oplyse, om det er korrekt, at politiet kan forhindre pårørende i at se et offer umiddelbart efter drabet?«

Supplerende svar (23/1 95)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen anmodet Politimesteren i Ribe om en udtalelse. Af udtalelsen fremgår det bl.a.:

»For så vidt angår klagen over, at de dræbte blev kørt til Århus (til Retsmedicinsk Institut med henblik på obduktion), uden at de pårørende havde haft lejlighed til at se dem, kan jeg oplyse, at begge de dræbtes pårørende i forbindelse med underretningen gav samtykke til obduktion. Jeg har ikke kendskab til, om de pårørende udtrykte ønske om at se de dræbte inden transporten til Århus, men et sådant ønske ville ikke kunne imødekommes, da gerningsstedet, hvor de dræbte befandt sig indtil borttransporten, på dette tidspunkt var genstand for omfattende tekniske og retsmedicinske undersøgelser.«

Statsobducenten ved Retsmedicinsk Institut i Århus har endvidere oplyst, at nært pårørende, der måtte ønske at se afdøde, har mulighed herfor, men at man – af hensyn til de pårørende – ofte fraråder dette.

Det vil således alene være hensynet til politiets efterforskning m.v., der kan begrunde en udelukkelse af de pårørende fra adgang til at se afdøde.